

ПАСТОРАЛ

Живея в гората на ложе от папрат
и мед от хралупите ям,

а вечер в гората под стряха небесна
заспивам забравен и сам.

Зората ме гали с люлякови пръсти,
и ангели бели над мен

омокрени клонки люлеят и чезнат
в простора на светлия ден.

Живея в колиба от дъбови клони
и спя под небесния свод

и слушам, как моята младост отлита
на времето с вечния ход.

12